

แถลงการณ์

“ทรัพยากรในโลกมีเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงคนทั้งโลก แต่ไม่มีเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงคนที่มีความโลภเพียงคนเดียว”

คำกล่าวข้างต้นเป็นของมหาตมะ กานธี ผู้ต่อสู้กับการกดขี่อย่างสันติ ท่านคือสัญลักษณ์แห่งสันติภาพ เป็นแบบอย่างให้เราในการต่อสู้กับการถูกรุกรานจากบริษัทเอกชนที่จะพยายามเข้ามาขูดเหมืองแร่ถ่านหิน ซึ่งจะกระทบกับวิถีชีวิตและทรัพยากรที่พวกเราดูแลรักษาตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษอย่างต่อเนื่อง ดังคำกล่าวของผู้สูงอายุกะเหรี่ยงที่กล่าวว่า

“โอ้ ทิ้ง แฉ แฉ ทิ้ง เจ้ ทศเกล้า กเบแฉแฉอะ คึ่มน้ำให้รักษาน้ำ ไร่ป่าเราต้องรักษาป่า”

เนื่องในโอกาสครบรอบ 5 ปี พวกเราชุมชนบ้านกะเบอะดิน ตำบลอมก๋อย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และชุมชนเส้นทางขนส่งแร่ ร่วมกับภาคีเครือข่ายภาคประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ได้ร่วมกันต่อสู้คัดค้านโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน ซึ่งหลังจากชุมชนได้ฟ้องศาลปกครองเชียงใหม่ขอเพิกถอนรายงานอีไอเอไปเมื่อสองปีที่แล้ว ปัจจุบันศาลปกครองได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวไม่ให้รายงานอีไอเอไปออกประทานบัตร ได้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นนั้น

ในวันนี้ พวกเราได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “โลกเย็นที่เป็นธรรม: 5 ปีแห่งการต่อสู้ของคนอมก๋อยสู่ความท้าทายในวิกฤตโลกเดือด” เพื่อตอกย้ำถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ คนอยู่กับป่า ดูแลรักษาป่า รักษาสายน้ำและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ตอกย้ำถึงกระบวนการอีไอเอที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งการส่งเสียงต่อรัฐบาลให้ทบทวนนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องและเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทเอกชนมากกว่าชุมชนท้องถิ่นที่กำลังเผชิญกับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันเกิดจากการส่งเสริมพลังงานฟอสซิล โดยเฉพาะพลังงานถ่านหิน และชุมชนขอเสนอให้รัฐบาลยุติการใช้พลังงานจากถ่านหินอย่างถาวรตามข้อเสนอของสหประชาชาติ

พวกเราที่มาร่วมตัวกัน ณ สถานที่แห่งนี้ ขอประกาศแถลงการณ์ต่อจิตวิญญาณอันทรงเกียรติว่า พวกเราชาวบ้านกะเบอะดิน พร้อมภาคีเครือข่ายจะร่วมกันปกป้องบ้านเกิด วิถีชีวิต ที่ทำกินเลี้ยงชีพ รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ให้บริษัทแย่งยึดไปเพื่อหาประโยชน์ให้ตนเอง โดยมีข้อเรียกร้อง 3 ข้อ 1 จุดยืน ดังนี้

1. เนื่องจากกระบวนการพิจารณาดีเพิกถอนอีไอเอของศาลปกครองมีความล่าช้าอย่างมาก จึงขอให้ศาลปกครองเร่งดำเนินการพิพากษา
2. ขอให้รัฐบาลถอนพื้นที่เหมืองแร่ถ่านหินของหมู่บ้านกะเบอะดินออกจากพื้นที่เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับที่ 2 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อไม่ให้บริษัทเอกชนรายใดสามารถยื่นขอสัมปทานได้อีก
3. ชุมชนต้องมีอำนาจในการจัดการที่ดิน ที่อยู่อาศัย และทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง โดยกระจายอำนาจให้ชุมชนมีสิทธิจัดการพื้นที่ของตนเองได้อย่างแท้จริงเพื่อโอกาสในการเติบโตและคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น รวมถึงต้องสามารถเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การศึกษาและสาธารณสุขต่างๆ เช่น ถนน น้ำประปา ไฟฟ้าที่ดีได้

“จุดยืนหนึ่งเดียวของพวกเราคือ ไม่ต้องการโครงการเหมืองแร่ถ่านหินอมก๋อย”